

Regelen Vraggods, der er indkøbt i store Partier, i de fleste Tilfælde rimeligvis fra Udlandet, og denne Forretningsgang gør et Indgreb i de Borgeres Næring, hvis Borgerskab lyder paa Handel med disse Varer. Men jeg tvivler om, at man kan finde en Bestemmelse, der kan ramme dette Uvæsen. Derfor synes jeg, at man hellere maatte tage den Paragraf ud i Stedet for at lade den staa som ganske betydningsløs.

Jeg kan altsaa anbefale Forslaget til grundig Overvejelse i et Udvalg, thi det er min Opfattelse, at der maa ske store Forandringer i Lovforslaget, hvis det overhovedet skal gøre Nytte.

I Lovforslagets Bilag findes der nogle Andragender, der vise, at man kunde tænke sig, at dette Forslag ogsaa kom til at omfatte Kunst og Litteratur, idet der er Andragender baade fra Musik- og Litteraturverdenen. Kunde man saa ikke ogsaa være berettiget til at inddrage det politiske Liv under Loven, thi man ser desværre meget ofte, at der her sejles under Flag, der ikke ere ganske ægte? Vort Parti vilde være glad ved en saadan Bestemmelse, der kom til at omfatte misvisende Partiprogrammer, Partioppraab o. l., men som de politiske Forhold i Øjeblikket ere, venter jeg ikke, at Regeringen vil være med til en saadan Bestemmelse, og jeg skal derfor ikke stille noget Forslag derom.

Pagh: De fleste ærede Talere have forsikret, at de omfatte det foreliggende Emne med Velvillie og Interesse, men en hel Del af dem har dog fremsat saa vægtige Indvendinger imod Forslaget, at det kunde synes lidt tvivlsomt, hvad der overhovedet kommer ud af denne Sag. Jeg haaber imidlertid, at det skal lykkes at faa et Resultat, gaaende i den Retning, man fra Næringslivets Side har krævet. Det er jo ikke udelukket, at man ved Udvalgsbehandlingen kan finde Former, der ere mere praktiske end dem, det er lykkedes Kommissionen at finde, ihvorvel man dog maa lægge Mærke til, at Kommissionen har været sammensat af Folk, som maa forudsættes at have Indsigt i disse Forhold, og som ogsaa have været klare over de Vanskeligheder, der klæbe ved denne Sag, og som flere af de Herrer Talere have peget paa. Jeg synes imidlertid, at man maa trøste sig med og glæde sig over, at Publikum i hvert Fald ikke vil blive skadet ved denne Lov, men tværtimod gavnet. Og hvad de paagældende næringsdrivende angaar, maa man tillægge det megen Betydning, at de

forskellige Erhvervsorganisationer ikke alene have krævet Lovbestemmelser i den omhandlede Retning, men at de ogsaa have erklæret sig tilfredse med Kommissionens Forslag. At Forslaget har fundet Billigelse fra de paagældende Erhvervsorganisationer, turde ogsaa være en Undskyldning for den højtærede Minister, naar han ikke har villet ændre i Kommissionens Forslag. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse, hvad der angaaende denne Sag blev vedtaget i Delegeretmøder, der i sidste Sommer bleve afholdte indenfor den store Fællesrepræsentation for Industri og Haandværk. Man vedtog der en Udtalelse, der lød saaledes: „I den sunde og hæderlige Handels Interesse slutter Mødet sig i det store og hele til det af Kommissionen udarbejdede Forslag til en Lov mod falsk Reklame og uhæderlig Konkurrence og udtaler et indtrængende Ønske om, at Forslaget snarest maa blive forelagt og gennemført paa Rigsdagen, samt at det maa blive haandhævet i den Aand, der præger det, ogsaa saaledes, at udenlandske Varer ikke længere kunne udgives for og sælges som danske“. Denne Udtalelse blev enstemmigt vedtagen paa de tre Delegeretmøder, der sidste Sommer bleve holdte indenfor Industriens og Haandværkets Fællesorganisationer, og saa vidt jeg ved, er der ligeledes af Handelsstandens Organisationer fremsat Udtalelser i Retning af, at man billiger Kommissionens Forslag.

Endnu skal jeg gøre opmærksom paa, at det ikke blot er i vort Land, man har haft Opmærksomheden henvendt paa de her omhandlede Forhold, men at man allerede i lang Tid i adskillige fremmede Lande har haft Lovgivningsforanstaltninger mod illoyal Konkurrence; i Frankrig, Italien og England hjælper man sig ved en Lovbestemmelse, der egentlig gælder i anden Retning, men i Tyskland har man en saadan Lov, og i vore Nabolande vil man, som Tingets Medlemmer ville kunne se af Bilagene til Lovforslaget, søge gennemført Lovforslag i ganske lignende Retning som det foreliggende.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at anbefale Tinget at tage paa Sagen med den størst mulige Velvillie og ikke se alt for meget paa de Ulemper, der ved denne som ved saa mange andre Love klæbe ved dens Gennemførelse. Naar den bliver haandhævet hensynsfuldt og formaalstjenligt, skal det nok vise sig, at Resultaterne ville føre til det Maal, som har været tilstræbt indenfor Erhvervslivet.